Dosarul nr.2-1014/25; PIGD: 2-25143406-24-2-09102025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

30 aprilie 2026 or. Criuleni

Judecătoria Criuleni (sediul central)
Instanţa de judecată compusă din:
Judecătorul: Romina Ţurcan
soluţionând conform procedurii privind cererile cu valoare redusă, cauza civilă în temeiul cererii de chemare în judecată înaintată de S.R.L. ”CARVITEC-SERVICII”, reprezentată de avocatul Oxana Surdu, împotriva lui Cristoi Andrei, despre repararea prejudiciului material cauzat,-

Hotărârea integrală a fost întocmită la data de 23.07.2026, în termenul prevăzut de art. 236 alin. (6) Cod de procedură civilă.

Asupra materialelor din dosar şi a probelor administrate, instanţa de judecată,-
A C O N S T A T A T:

Pretenţiile părţii reclamante:

La data de 9 octombrie 2025, S.R.L. ”CARVITEC-SERVICII”, reprezentată de avocatul Oxana Surdu, a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva lui Cristoi Andrei prin care a solicitat încasarea din contul pârâtului în beneficiul părţii reclamante, prejudiciul material în cuantum de 14.730,40 lei, cauzat ca urmare a prejudicierii automobilului închiriat, precum şi dobânda de întârziere calculată la momentul formulării cererii de chemare în judecată în sumă de 273,82 lei, cu solicitarea de a fi recalculate la adoptarea hotărârii, la fel şi încasarea cheltuielilor de judecată suportate în sumă de 200 lei cu titlu de taxă de timbru, taxa de stat în mărime de 850,17 lei şi cheltuielile de asistenţă juridică în sumă de 6.000 lei.

În motivarea acţiunii, reclamantul a invocat că, la 11 iulie 2025, între S.R.L. „CARVITEC-SERVICII”, în calitate de locator, şi Cristoi Andrei, în calitate de locatar, a fost încheiat un contract de locaţiune având ca obiect transmiterea în folosinţă temporară a automobilului de marca „Toyota Prius”, cu numărul de înmatriculare *****.

Potrivit cererii de chemare în judecată, contractul a fost încheiat pentru o perioadă de 4 zile, respectiv de la 11 iulie 2025 până la 15 iulie 2025, părţile convenind o chirie de 600 lei pentru fiecare zi de locaţiune. La expirarea termenului contractual, automobilul a fost restituit de către pârât cu deteriorări vizibile.

Se mai invocă faptul că, la 22 iulie 2025, pârâtului i-a fost transmisă, prin intermediul aplicaţiei „Viber”, o înştiinţare prin care a fost informat că la 5 august 2025 urmează să fie

efectuată examinarea automobilului deteriorat. Ulterior, la 1 august 2025, aceeaşi înştiinţare i-a fost expediată şi prin intermediul serviciilor poştale, cu aviz de recepţie.

La data de 5 august 2025 a fost întocmit Actul de examinare a mijlocului de transport nr. *****, în cuprinsul căruia prejudiciul material a fost evaluat la suma de 14.730,40 lei. Totodată, în cererea de chemare în judecată se menţionează că dobânda de întârziere aferentă acestei sume, calculată pentru perioada 5 august 2025 – 2 octombrie 2025, constituie 237,82 lei. Solicitând instanţei recalcularea dobânzii la data adoptării hotărârii.

Obiecţiile părţii pârâte:

Prin încheierea Judecătoriei Criuleni (sediul central) din 9 octombrie 2025, cererea de chemare în judecată a fost acceptată spre examinare în procedura scrisă privind cererile cu valoare redusă.

În conformitate cu prevederile art. 276³ alin. (3) Cod de procedură civilă, instanţa a dispus comunicarea către pârât a încheierii de acceptare spre examinare a cererii de chemare în judecată, a copiei cererii de chemare în judecată şi a tuturor înscrisurilor anexate acesteia, aducându-i-se la cunoştinţă dreptul de a depune referinţă şi înscrisurile pe care îşi întemeiază eventualele obiecţii, precum şi dreptul de a formula cerere reconvenţională în condiţiile legii.

Actele de procedură au fost comunicate în mod efectiv pârâtului Cristoi Andrei, acesta confirmând primirea lor prin semnătura aplicată pe dovada de primire din 24 noiembrie 2025 (f.d.45), din care rezultă că i-au fost înmânate încheierea instanţei, copia cererii de chemare în judecată şi înscrisurile anexate acesteia.

În pofida faptului că i-au fost asigurate toate garanţiile procesuale necesare pentru exercitarea dreptului la apărare, pârâtul nu a depus, în termenul de 30 de zile prevăzut de art. 276³ alin. (3) Cod de procedură civilă, referinţă, nu a prezentat înscrisuri în apărarea poziţiei sale şi nici nu a formulat cerere reconvenţională.

În aceste condiţii, având în vedere că procedura de comunicare a actelor de procedură a fost respectată în integralitate, iar dreptul pârâtului la apărare a fost efectiv garantat, instanţa a examinat prezenta cauză în baza materialelor existente la dosar, în conformitate cu dispoziţiile art. 276⁴ alin. (2) Cod de procedură civilă.

Alţi participanţi la proces în prezenta cauză civilă nu au fost.

Circumstanţele cauzei constatate de instanţă:

Obiectul prezentului litigiu îl constituie încasarea prejudiciului material şi a dobânzii de întârziere pretinse de reclamant ca urmare a deteriorării automobilului transmis în locaţiune pârâtului. La data de 11 iulie 2025, între S.R.L. „CARVITEC-SERVICII”, în calitate de locator, şi Cristoi Andrei, în calitate de locatar, a fost încheiat contractul de arendă nr. 1, având ca obiect automobilul de marca „Toyota Prius”, cu numărul de înmatriculare *****, pe un termen de 4 zile (11.07.2025, ora 09:20 – 15.07.2025, ora 09:30), cu o chirie de 600 lei pe zi. Transmiterea bunului către pârât s-a efectuat prin actul de predare-primire din 11.07.2025, care nu a consemnat nicio deteriorare preexistentă. La expirarea termenului contractual, automobilul a fost restituit de către pârât cu deteriorări vizibile, consemnate în actul de predare-primire întocmit la

15 iulie 2025 ora 09:30: deteriorări vizibile pe pragul drept, aripa din faţă, bara de protecţie frontală şi uşa din faţă-dreapta.

Pârâtul a fost înştiinţat despre efectuarea examinării tehnice a automobilului atât prin aplicaţia „Viber” (22 iulie 2025), cât şi prin scrisoare recomandată cu aviz de recepţie din 1 august 2025, fără însă a se prezenta la data şi ora stabilite. La 5 august 2025 a fost întocmit actul de examinare a mijlocului de transport nr. *****, în baza căruia societatea specializată „Expert Auto Plus” a emis raportul de evaluare nr. *****, stabilind cuantumul prejudiciului material la suma de 14.730,40 lei.

Partea reclamantă pretinde încasarea de la pârât a prejudiciului material constatat, a dobânzii de întârziere aferente, precum şi a cheltuielilor de judecată. Partea pârâtă, deşi i-au fost comunicate legal actele de procedură, nu a depus referinţă, nu a contestat starea automobilului la predare ori la restituire şi nici cuantumul prejudiciului stabilit prin raportul de evaluare, şi nu a formulat cerere reconvenţională în termenul legal.

Probele pe care se întemeiază concluzia instanţei şi alte înscrisuri prezentate:

Instanţa îşi întemeiază concluziile pe următoarele probe administrate în cauză: cererea prealabilă expediată în adresa pârâtului cu privire la încasarea prejudiciului cauzat şi a cheltuielilor pentru asistenţă juridică în sumă de 15.730,40 lei, potrivit căreia Cristoi Andrei a fost somat să achite suma datorată (f.d.11);

Chitanţele de plată ce atestă cheltuielile suportate de către reclamantă pentru expedierea în adresa pârâtului a înştiinţării, data de 1 august 2025 (f.d.12-13);

Înştiinţarea expediată de directorul S.R.L. „CARVITEC-SERVICII” în adresa lui Cristoi Andrei, prin care ultimul a fost înştiinţat despre faptul că la data de 5 august 2025, ora 10:00, se va efectua examinarea automobilului de model „Toyota Prius” cu numerele de înmatriculare *****, pentru constatarea pagubelor materiale (f.d.14);

Copia avizului de recepţie cu nr. DS8001592904AR (f.d.16);

Extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice în privinţa Societăţii cu Răspundere Limitată „CARVITEC-SERVICII”, în care este indicat obiectul principal de activitate şi administratorul întreprinderii (f.d.17);

Extrasul de pe pagina PROLEX privind calculul dobânzii de întârziere în sumă de 273,82 lei, calculată pentru perioada 05.08.2025-02.10.2025 (f.d.18-19);

Copia buletinului de identitate al pârâtului Cristoi Andrei (f.d.20 verso, 38-39);

Contractul de arendă nr. 1 încheiat între S.R.L. „CARVITEC-SERVICII” şi Cristoi Andrei, privind transmiterea temporară contra plată, de către arendator arendaşului, a automobilului de model „Toyota Prius” cu numerele de înmatriculare *****, termenul contractual fiind stabilit începând cu 11.07.2025, ora 09:20, până la 15.07.2025, ora 09:30, împreună cu actul de predare-primire a bunului, ce atestă transmiterea de către S.R.L. „CARVITEC-SERVICII”, în temeiul contractului de arendă din 2025, către Cristoi Andrei, a automobilului de model „Toyota Prius" cu numerele de înmatriculare *****, act în care se regăsesc caracteristicile automobilului dat în arendă şi plata pentru o zi de locaţiune, în sumă de 600 lei, fără a fi consemnate careva defecte vizibile la automobil (f.d.20-22);

Actul de predare-primire din 15 iulie 2025, ora 09:30, încheiat între S.R.L. „CARVITEC-SERVICII”, în calitate de locator, şi Cristoi Andrei, în calitate de locatar, prin care s-a consemnat predarea automobilului de marca Toyota Prius, de culoare albă, cu numărul de înmatriculare MBB 870, seria caroseriei JTDKB20U797890180 şi capacitatea cilindrică de 1497 cm^3. Din conţinutul actului rezultă că, la momentul predării, autovehiculul a fost descris ca fiind în stare bună de folosinţă, fiind predate totodată certificatul de înmatriculare, raportul de testare tehnică, certificatul de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto şi cheia automobilului. Totodată, în rubrica privind starea autovehiculului au fost consemnate deteriorări vizibile existente la momentul predării, şi anume la pragul drept, aripa din faţă, bara de protecţie din faţă şi uşa din faţă dreapta. Actul este semnat de reprezentantul S.R.L. „CARVITEC-SERVICII” şi de Cristoi Andrei, fără menţionarea unor obiecţii sau rezerve cu privire la starea automobilului ori la conţinutul înscrisului (f.d.23).

Actul de examinare a mijlocului de transport nr. *****, întocmit de către „Expert Auto Plus”, în privinţa automobilului menţionat, ce aparţine cu drept de proprietate S.R.L. „CARVITEC-SERVICII”, însoţit de bonul de plată în sumă de 400 lei ce atestă serviciile de examinare (f.d.25-26);

Raportul de evaluare nr. ***** întocmit de către „Expert Auto Plus”, conform căruia, în baza actului de examinare a daunelor, a fost efectuată evaluarea automobilului, expertul stabilind prejudiciul material cauzat în sumă de 14.730,40 lei, raport însoţit de planşe fotografice (f.d.26-34);

Capturile de ecran ce demonstrează expedierea înştiinţării şi a pozelor cu aspectul automobilului după predare, expediate în adresa pârâtului Cristoi Andrei (f.d.35-36);

Copia certificatului de înmatriculare a automobilului de model „Toyota Prius” cu numerele de înmatriculare ***** (f.d.37).

Argumentele privind respingerea unor probe sau opinii:

Instanţa constată că în prezenta cauză nu au fost administrate probe sau prezentate opinii de specialitate care să contrazică ori să înlăture forţa probantă a înscrisurilor depuse de reclamantă. Pârâtul, deşi a fost legal informat despre examinarea cauzei şi i s-a asigurat posibilitatea de a-şi exercita dreptul la apărare, nu a depus referinţă, nu a prezentat înscrisuri, nu a contestat raportul de evaluare nr. ***** şi nu a solicitat administrarea unor mijloace de probă ori efectuarea unei expertize judiciare. În aceste condiţii, instanţa nu identifică probe sau opinii care să impună respingerea ori înlăturarea lor din ansamblul probator

Legile de care se călăuzeşte instanţa şi admisibilitatea acţiunii:

Examinând materialele dosarului în ansamblul lor, prin prisma pretenţiilor formulate, a obiecţiilor procesuale ale părţilor, a probelor administrate şi a dispoziţiilor legale incidente raportului juridic dedus judecăţii, instanţa apreciază că acţiunea înaintată de S.R.L. „CARVITEC-SERVICII” este întemeiată şi urmează a fi admisă, din considerentele ce succed.

În conformitate cu art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă, *orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime*

Conform art. 239 Cod de procedură civilă, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţa de judecată.*

Potrivit dispoziţiilor art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, *la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.*

În conformitate cu prevederile art. 121 Codul de procedură *civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.*

Articolul 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, statuează că *instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.*

Potrivit art. 117 alin. (1) şi art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care îşi întemeiază pretenţiile sau obiecţiile, cu excepţia cazurilor expres prevăzute de lege.*

În corespundere cu art. 6 paragraful 1 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale şi jurisprudenţa CtEDO, instanţele de judecată sunt obligate să motiveze hotărârile sale, care vor trebui să conţină circumstanţele cauzei constatate de instanţă, probele pe care se întemeiază concluziile referitor la admiterea sau respingerea acţiunii, alte chestiuni ce au fost soluţionate în cadrul judecării cauzei, legea materială şi/sau procedurală aplicată în cadrul judecării cauzei, argumentele instanţei în caz de respingere a unor probe prezentate de participanţi etc..

Potrivit art. 9 alin. (2) lit. a) Cod civil, *drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.*

Conform art. 10 alin. (1) Cod civil, *persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară.*

Articolul 1251 din Codul civil defineşte *contractul de locaţiune ca fiind contractul prin care o parte (locator) se obligă să dea celeilalte părţi (locatar) un bun determinat individual în folosinţă temporară sau în folosinţă şi posesiune temporară, iar aceasta se obligă să plătească chirie.*

Aplicând aceste prevederi la circumstanţele cauzei, instanţa reţine că între S.R.L. „CARVITEC-SERVICII”, în calitate de locator, şi Cristoi Andrei, în calitate de locatar, a fost încheiat la data de 11 iulie 2025 contractul de arendă (locaţiune) nr. 1, prin care reclamanta a transmis pârâtului, în folosinţă temporară, automobilul de model „Toyota Prius”, cu numărul de

înmatriculare *****, pentru perioada 11 iulie 2025, ora 09:20 – 15 iulie 2025, ora 09:30, contra unei chirii de 600 lei pentru fiecare zi de locaţiune.

Instanţa constată că reclamanta şi-a executat obligaţia principală izvorâtă din contract, şi anume aceea de a transmite bunul în folosinţa locatarului. Acest fapt este confirmat prin actul de predare-primire întocmit la data de 11 iulie 2025, semnat de ambele părţi, din care rezultă că automobilul a fost predat împreună cu actele şi accesoriile necesare exploatării acestuia. Totodată, din conţinutul actului nu rezultă existenţa unor deteriorări ale caroseriei sau a altor defecte vizibile ale automobilului. Dimpotrivă, actul consemnează că geamurile, roţile şi cauciucurile sunt fără defecte, geometria roţilor este normală, iar la rubrica destinată consemnării defectelor nu sunt indicate deteriorări ale pragului drept, aripii faţă, barei de protecţie faţă sau uşii faţă dreapta.

Conform art. 1254 alin. (1) Cod civil, *locatorul este obligat să predea bunul în stare corespunzătoare, conform destinaţiei convenite prin contract,* iar instanţa constată că această obligaţie a fost executată corespunzător. Totodată, potrivit art. 1284 Cod civil, *(1) După încetarea raporturilor contractuale, locatarul este obligat să restituie bunul închiriat în starea în care i-a fost dat sau în starea prevăzută de contract. (2) Prejudiciul cauzat prin înrăutăţirea stării bunului se repară de către locatar dacă nu dovedeşte lipsa vinovăţiei sale. Locatarul poartă răspundere în aceeaşi măsură pentru înrăutăţirea admisă de membrii familiei sale, de sublocatar sau de terţi, cărora le-a permis accesul la bunul închiriat. (3) Locatarul răspunde pentru deteriorarea bunului în mărimea în care s-a micşorat valoarea lui dacă în contract nu este prevăzut altfel.*

În speţă, obligaţia contractuală a locatarului este prevăzută expres şi la pct. 6.1 din contract, potrivit căruia, *”în decursul perioadei contractuale Arendaşul poartă răspunderea completă pentru toate pagubele aduse Bunului independent de faptul dacă acestea au survenit din vina Arendaşului sau din vina persoanelor terţe. (...)”*. Prin urmare, părţile au convenit în mod expres asupra răspunderii locatarului pentru integritatea bunului pe întreaga durată a raportului contractual.

Instanţa observă că, la expirarea contractului, la data de 15 iulie 2025, ora 09:30, părţile au întocmit un nou act de predare-primire, prin care s-a consemnat restituirea automobilului către reclamantă. Spre deosebire de actul întocmit la începutul raportului contractual, în acest înscris au fost consemnate expres deteriorări vizibile la pragul drept, aripa din faţă, bara de protecţie din faţă şi uşa din faţă dreapta. Actul este semnat de ambele părţi, fără ca pârâtul Cristoi Andrei să formuleze obiecţii sau rezerve cu privire la existenţa acestor deteriorări ori la conţinutul actului.

Compararea celor două acte de predare-primire demonstrează în mod direct că automobilul a fost predat locatarului fără deteriorările menţionate şi a fost restituit cu aceste avarii. Respectiv, rezultă că deteriorările s-au produs în perioada în care automobilul s-a aflat în posesia şi folosinţa exclusivă a pârâtului.

Această concluzie este confirmată şi de actul de examinare a mijlocului de transport nr. ***** din 5 august 2025 şi de raportul de evaluare nr. *****, întocmite de societatea specializată „Expert Auto Plus”, în care sunt descrise avariile constatate şi este stabilit costul necesar pentru

înlăturarea acestora în sumă de 14.730,40 lei. Raportul este însoţit de planşe fotografice care confirmă vizual deteriorările constatate.

Instanţa reţine, de asemenea, că înainte de efectuarea examinării tehnice reclamanta l-a informat pe pârât atât prin aplicaţia „Viber”, cât şi prin scrisoare recomandată cu aviz de recepţie despre data, ora şi locul efectuării examinării, oferindu-i posibilitatea de a participa şi de a formula eventuale obiecţii. Cu toate acestea, pârâtul nu s-a prezentat la examinare.

Mai mult, în cadrul prezentului proces pârâtul Cristoi Andrei, deşi a primit toate actele de procedură şi i-a fost asigurat dreptul la apărare, nu a depus referinţă, nu a prezentat înscrisuri, nu a contestat raportul de evaluare, nu a solicitat efectuarea unei expertize judiciare şi nu a administrat nicio probă din care să rezulte că deteriorările existau anterior predării automobilului sau că acestea au fost cauzate din împrejurări pentru care nu poartă răspundere.

În condiţiile în care reclamanta a făcut dovada existenţei raportului contractual, a predării automobilului fără deteriorările invocate, a restituirii acestuia cu avarii consemnate prin înscris semnat de ambele părţi, precum şi a întinderii prejudiciului prin raportul de evaluare, iar pârâtul nu a administrat nicio probă contrară şi nu a făcut dovada existenţei unei cauze exoneratoare de răspundere prevăzute de lege, instanţa constată că sunt întrunite toate condiţiile răspunderii contractuale a pârâtului.

Drept urmare, instanţa apreciază că pretenţia reclamantei privind încasarea prejudiciului material în cuantum de 14.730,40 lei este întemeiată atât în fapt, cât şi în drept, fiind dovedită prin probe pertinente, concludente şi suficiente, motiv pentru care aceasta urmează a fi admisă integral.

Sub aspectul dobânzii de întârziere solicitate, instanţa are în vedere dispoziţiile art. 942 alin. (1)-(2) Cod civil, potrivit cărora, în cazul neplăţii la scadenţă a unei sume de bani, creditorul este îndreptăţit la dobânda de întârziere calculată de la data scadenţei şi până la data plăţii efective, rata acesteia fiind egală cu rata de bază a Băncii Naţionale a Moldovei, stabilită conform art. 874 Cod civil, majorată cu 9 puncte procentuale anual, în cazurile în care debitorul nu are calitatea de consumator persoană care contractează în scopuri personale, ci acţionează, ca în speţă, în calitate de parte a unui raport contractual guvernat de regulile generale.

Momentul de la care curge dobânda este data la care creanţa a devenit certă, lichidă şi exigibilă, respectiv data întocmirii raportului de evaluare, 5 august 2025, moment la care s-a stabilit atât existenţa, cât şi cuantumul exact al prejudiciului. Calculul dobânzii, efectuat pentru perioada 5 august 2025 – 2 octombrie 2025 (data întocmirii cererii de chemare în judecată) prin intermediul aplicaţiei specializate PROLEX (f.d.18-19), a determinat o sumă de 273,82 lei, calcul pe care instanţa îl validează, nefiind contestat de pârât şi corespunzând formulei legale de calcul.

Apreciind asupra cererilor accesorii privind distribuirea cheltuielilor de judecată, instanţa reţine că, în conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *partea care a pierdut procesul este obligată să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată suportate.* Totodată, art. 96 alin. (1) din acelaşi Cod stipulează că

instanţa *obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.*

Analizând cererea reclamantei S.R.L. „CARVITEC-SERVICII" privind încasarea sumei de 6.000,00 lei cu titlu de cheltuieli de asistenţă juridică, instanţa reţine că acordarea acestora este strict condiţionată de demonstrarea cumulativă a caracterului lor real, necesar şi rezonabil. Sub acest aspect, instanţa se ghidează după standardele riguroase instituite de jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului (în special cauzele *Iatridis c. Greciei* şi *Amihalachioaie c. Moldovei*), potrivit cărora cheltuielile de judecată nu pot face obiectul unei rambursări decât în măsura în care se dovedeşte că au fost „efectiv suportate" de către solicitant şi au un cuantum rezonabil raportat la complexitatea cauzei.

Conform regulii generale privind sarcina probei, consacrată de art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care îşi întemeiază pretenţiile*. În prezenta cauză, instanţa constată că reclamanta nu a prezentat niciun înscris justificativ care să ateste achitarea efectivă a onorariului solicitat, cum ar fi un ordin de plată, bon fiscal, chitanţă de încasare sau alt document financiar-contabil, limitându-se la depunerea raportului privind activitatea avocatului (f.d.15).

Instanţa subliniază că raportul de activitate atestă, cel mult, volumul serviciilor prestate şi valoarea convenită a acestora, reprezintă o simplă evaluare unilaterală, iar nu dovada executării obligaţiei de plată sau a unei diminuări efective a patrimoniului reclamantei. Simpla stipulare sau menţionare a unui onorariu nu echivalează cu o cheltuială deja suportată care să poată fi pusă în sarcina pârâtului, întrucât compensarea cheltuielilor procesuale are ca finalitate repararea unui prejudiciu patrimonial cert şi efectiv, iar nu a unei sarcini financiare ipotetice sau neprobate.

Mai mult, supunând analizei conţinutul raportului de activitate al avocatului (f.d.15), instanţa constată caracterul predominant formal şi abstract al acestuia. Documentul se rezumă la o enumerare generică a unor demersuri standard, fără a reflecta un volum de muncă intelectuală ori o complexitate juridică deosebită care să justifice cuantumul pretins. Prin prisma principiilor degajate din cauza *Amihalachioaie c. Moldovei*, instanţa are prerogativa de a cenzura onorariile care nu sunt proporţionale cu gradul de dificultate al cauzei şi cu prestaţia efectivă a reprezentantului. Astfel, prin coroborarea lipsei dovezilor de plată cu deficienţele structurale ale raportului de activitate, instanţa concluzionează că nu a fost demonstrat caracterul real şi rezonabil al cheltuielilor de asistenţă juridică, motiv pentru care cererea urmează a fi respinsă în această parte ca fiind neîntemeiată şi neprobată.

În privinţa taxei de stat, instanţa reţine că la depunerea cererii de chemare în judecată reclamanta a achitat suma de 850,17 lei, conform Notei de plată MPay nr. 00 4535 3427 5141 din 02.10.2025 şi bonului de plată eliberat de BC „MAIB" SA din 02.10.2025 (ID operaţiune: 52751020512000002).

Examinând cuantumul acesteia, instanţa a procedat la recalcularea taxei de stat potrivit pct. 1.1.2 din Anexa nr. 1 la Legea taxei de stat, aplicabilă cererilor cu caracter patrimonial cu o valoare cuprinsă între 5.001 lei şi 50.000 lei (250 lei + 4% din suma ce depăşeşte 5.001 lei).

Având în vedere valoarea totală a pretenţiilor admise (14.730,40 lei prejudiciu + 273,82 lei dobândă de întârziere = 15.004,22 lei), taxa de stat legal datorată şi justificată de cuantumul pretenţiilor admise constituie 650,13 lei (250 lei + 4% x (15.004,22 - 5.001)).

Prin urmare, în temeiul art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, raportat la proporţia admiterii acţiunii, instanţa va dispune încasarea de la pârât în favoarea reclamantei a sumei de 650,13 lei cu titlu de taxă de stat. Solicitarea privind compensarea diferenţei de 200,04 lei (până la suma de 850,17 lei achitată iniţial) urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, întrucât a fost eronat calculată de către reclamantă şi depăşeşte cuantumul legal datorat în raport cu partea admisă din pretenţii.

Referitor la taxa de timbru în mărime de 200,00 lei, achitarea acesteia este pe deplin confirmată prin înscrisurile financiare anexate la dosar, respectiv Nota de plată MPay nr. 00 8125 3427 0916 din 02.10.2025 şi bonul de plată eliberat de BC „MAIB" SA din 02.10.2025 (ID operaţiune: 52751019153000002). Totodată, prin Hotărârea Curţii Constituţionale nr. 20 din 26.09.2024 *(Monitorul Oficial nr. 423-426, art. 155 din 10.10.2024)*, a fost declarat neconstituţional textul *„şi nici nu se compensează din contul părţii care a pierdut procesul"* din teza a doua a art. 2 alin. (2) din Legea taxei de stat nr. 213/2023 şi art. 84 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

Astfel, Înalta Curte a statuat că interdicţia de compensare a taxei de timbru aducea o atingere nejustificată dreptului de proprietate (art. 46 din Constituţie) şi dreptului de acces la justiţie, confirmând aplicabilitatea regulii generale potrivit căreia partea care a pierdut procesul este obligată să compenseze cheltuielile judiciare suportate de partea care a avut câştig de cauză.

Prin urmare, fiind o cheltuială procesuală obligatorie, reală şi efectiv suportată de reclamantă pentru iniţierea şi desfăşurarea prezentului proces, instanţa va dispune încasarea integrală a sumei de 200,00 lei cu titlu de taxă de timbru de la pârât în favoarea reclamantei S.R.L. „CARVITEC-SERVICII".

În conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1), 236, 238-241, 276^3-276^4 ale Codului de procedură civilă, instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se admite integral acţiunea.

Se încasează de la Cristoi Andrei (IDNP *****) în beneficiul S.R.L. „CARVITEC-SERVICII" (IDNO 1021600050814) prejudiciul material în sumă de 14.730,40 lei, dobânda de întârziere în sumă de 273,82 lei, precum şi cheltuielile de judecată, constând din taxa de stat în mărime de 650,13 lei, în limita pretenţiilor admise, şi taxa de timbru în mărime de 200,00 lei, în total suma de 15.854,35 lei (cincisprezece mii opt sute cincizeci şi patru lei, 35 bani).

Se respinge compensarea cheltuielilor de asistenţă juridică în sumă de 6.000,00 lei, din lipsa probelor care să confirme achitarea efectivă a acestora de către reclamant.

Se stabileşte debitorului un termen de executare benevolă a obligaţiei de plată de cel mult 15 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătoreşti, în condiţiile art. 255 din Codul de

procedură civilă şi art. 9^1–9^3 din Codul de executare, cu dreptul creditorului de a solicita executarea silită în caz de neexecutare.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Criuleni (sediul central), în termen de 30 zile de la data adoptării dispozitivului hotărârii.

Judecătorul /semnătura/ Romina Ţurcan

Copia justă
Confirmă judecătorul Romina Ţurcan